

**Diabeł
ukryty w szczegółach**

Rozmowa

z doc. K. Ryciem

str. 3

z materiałów GUS

**JAK LICZYĆ
PLACE REALNE**

str. 5

**Bez róż
też żyć nie sposób**

str. 5

**MIESZKANIOWE
NIEWIADOME**

A. Chmielewski

str. 7

**Podzwonne
dla zjednoczeń?**

I. Dryll

str. 10

ŻYCIE

Nr 4

GOSPODARCZE

ROK XXXVII

14 LUTEGO 1982 R.

CENA 20 ZŁ

MUSIMY WYŻYWIĆ SIĘ SAMI

Rozmowa ze ZBIGNIEWEM MICHAŁKIEM — sekretarzem KC PZPR

MARCIN MAKOWIECKI: — Co-
nijmy się do dni, kiedy Towarzysz
był wyłącznie dyrektorem kombina-
tu PGR w Głubczycach na Opol-
szczyźnie. W jakim stanie było wó-
czas przedsiębiorstwo?

ZBIGNIEW MICHAŁEK: — W
dobrym. W roku gospodarczym
1980/81 osiągnęliśmy 170 mln zł zy-
sku (na 13,5 tys. hektarów). Dla za-
łogi była to podstawa do wypłaty
doroczných premii, które nie miało
znaczą w dochodach pracowników
PGR, a dla całego przedsiębiorstwa
— korzystną pozycją startową do
reformy, która weszła w życie od
1 lipca.

— Czy od tego czasu sprawy w
Głubczycach biegły swoim torem,
już bez Waszego udziału?

jak przydatne to jest w mojej par-
tyjnej pracy.

— Jak na tym „poligonie” spraw-
dza się reforma w PGR?

— W Głubczycach akurat nie ma
większych nowości, bo dotychczasowe
wyniki odpowiadają podstawo-
wemu kryterium oceny przedsię-
biorstwa, jakim jest osiągnięcie zy-
sku z działalności produkcyjnej. Je-
śliby przyjąć ten punkt widzenia,
można stwierdzić, że zawcze praco-
waliśmy dobrze.

— Kryterium zysku może okazać
się miazdzące w przypadku gospo-
darstw deficytowych, pokrywają-
cych swoje zwinione i niezawinio-
ne straty dotacjami z budżetu pań-
stwa. Było i tak, że załoga praco-
wała dobrze, a przedsiębiorstwo
miało stać w sytuacji...

zadecydowały dwa czynniki: przez
10 lat nie było tu reorganizacji i po
drugie udało się osiągnąć dużą sta-
bilizację kadry. Toteż i dzisiaj, w
warunkach reformy mówi się tam:
nie psujemy tego co było dobre.

Wracając do spraw reformy w
PGR-ach w całym kraju. Nikt je-
szcze, po zaledwie półrocznych do-
świadczeniach, nie mógłby ocenić
jej gospodarczych skutków. Nato-
miast nie ulega wątpliwości, że jest
to system dla ludzi gospodarnych.
Samodzielność organizacyjna i fi-
nansowa przedsiębiorstw zmusza je
teraz do poszukiwania najlepszych
rozwiązań. I to się właśnie dzieje,
albo — ścisłej — powinno następo-
wać.

Sięgając znów do przykładu
Głubczyc. Ponieważ praktycznie

cia żywności, musimy w miarę mo-
żliwości szybko reagować na po-
trzeby rynku. Uważam, że takim
zasadami powinni kierować się dy-
rektorzy wszystkich przedsiębiorstw
rolnych.

Doszedł teraz jeszcze jeden ele-
ment rzutujący na decyzje, a mia-
nowicie nowy układ cen skupu i
środków produkcji. Robiliśmy wste-
pne wyliczenia, z których wynika,
że nawet przy dużym wzroście ko-
szów produkcji (m. in. wydatków
na gazy) — przede wszystkim na
 paliwo) opłacalność nie jest zagro-
żona. Brakuje natomiast jeszcze
danych, aby odpowiedzieć na pyta-
nie: czy przy nowych cenach ma-
szyn przedsiębiorstwo będzie stać
na wymianę bardzo już wyeksploa-
towanego sprzętu.

